

Hundens reaktioner under sporing

Uddrag af artikel "*behaviour of dogs during alfactory tracking*" af Aud Thesen, Johan B. Steen og Kjell B. Døvring fra Olsos Universitet. **Læs hele artiklen på** <http://www.biologist.org/cghi/reprint/180/01/jeb>

Et hold norske forskere har afdækket hundens reaktioner under sporing. De har eftervist, at sporingen består af tre faser.

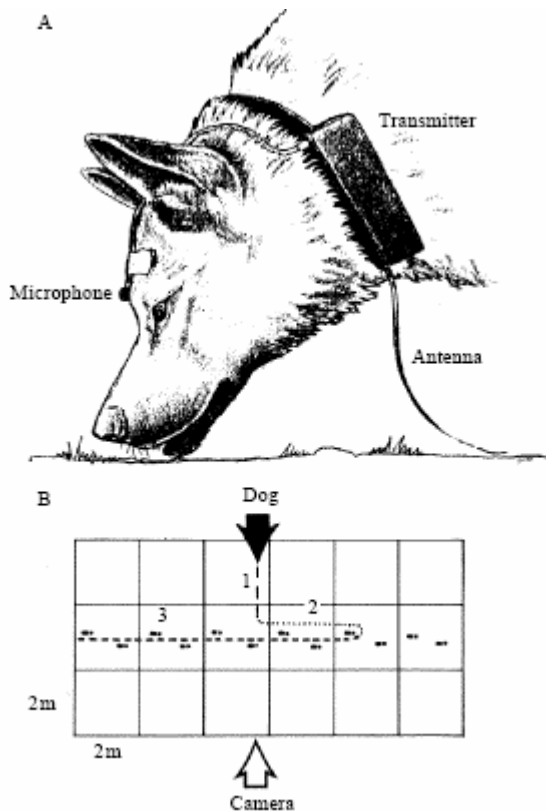
1. **Opsøgningsfasen.** Hvor hunden søger efter sporet.
2. **Beslutningsfasen.** Hvor hunden beslutter sporets retning.
3. **Sporingsfasen.** Hvor hunden følger sporet.

Hundens bevægelsesmønster, åndedræt og snusninger er væsentlig forskellig i de tre faser.

Fire trænede schæferhunde, udstyret med mikrofon og sender, blev anvendt ved forsøget, og hundenes bevægelser blev filmet under hele forløbet.

Forsøget omfattede ti 20 min gamle spor på græs og ti 3 min gamle spor på beton. Sporet blev lagt, ved at en person gik med konstant hastighed, og afsatte 2 fodtryk pr kvadrat i et forsøgsområde, som var blevet opmærket en uge i forvejen.

Man observerede antal snusninger pr sekund, antal snusninger mellem åndedrag, antal bevægelser af forpoterne, antal fodaftryk undersøgt for at afgøre sporets retning og tiden til at afgøre sporets retning.

Følgende blev konkluderet:

1. **Opsøgningsfasen.** Når hundene søgte efter sporet, bevægede de sig hurtigt og anvendte 10 - 20 snusninger mellem hvert åndedrag.
2. **Beslutningsfasen.** Varede 3 - 5 sekunder, og her bevægede hundene sig langsommere og med væsentlig flere snusninger mellem hvert åndedrag. Overgangen fra fase 1 til 2 var helt tydelig, da hundene stoppede op et øjeblik, når de fik kontakt med sporet.
3. **Sporingsfasen.** Her var både bevægelserne og antal snusninger mellem åndedrag ca. det samme som i opsøgningsfasen. Uafhængigt af faserne var tiden for hvert åndedrag altid mindre end 10 % af snuse-perioden. Altså brugte hundene mindre end 10 % af tiden til åndedræt og mere end 90 % af tiden til sporing. Dette underbygger vigtigheden af at holde hundene i god kondition, for at undgå at de bruger for meget tid til at trække vejret.

Oversat fra artiklen:

Gennem den første fase hvor hundene søger efter sporet, bevæger de sig hurtig med korte snuse-perioder.

I den næste fase hvor hundene har fundet sporet sætter de tempoet ned. Sandsynligvis for at afgøre sporets retning.

Når de har fundet retningen, bevæger de sig igen hurtigere.

Sandsynligvis fordi det at følge sporet er en nemmere opgave end at beslutte dets retning.

Således synes beslutningsfasen at være den vanskeligste. Det er i hvert fald den mest imponerende set fra menneskeligt synspunkt. Vore hunde behøvede kun at snuse til 2 - 5 fodaftryk for at beslutte, i hvilken retning sporet var udlagt; uanset om det var på græs eller beton.